

ČRO DVOJKA

1. Blízká setkání

18.04.2024 ČRo Dvojka - Blízká setkání

pořadí: 1

Odkaz na nahrávku

Klíčová slova: divadle; Moravskoslezském; Národním; Ostravě

mluvčí 1,

Ne, to určitě nezapomeneme, milí posluchači. Naopak je tady, probíhají objednávky v Radiocafé, Vinohradská 12. Teplé čaje, káva, pro mého hosta, na stole vidím minerální vody, ale já to vidím, takové alkoholické drinky, tady se toho nebojíme. V 11 hodin, to je.

mluvčí 2,

Naprosto v pořádku. A už se.

mluvčí 1,

Směje můj dnešní host, já si myslím, oceňuje zrovna, já myslím, že to jako hudebník a herec, to je velký bohém a myslím, že tohle se mu může líbit. Je to muž, který si nemůže pomoci. V mých očích je to někdo, kdo prostě musí tvořit, musí se vyjadřovat, výtvarně, psát texty, skládat, zpívat, hrát, hrát skvěle divadlo. Takže moje úvodní otázka na Igora orozoviče je, prosím tě, už si dnes svlékl tmou? Nebo se nám ještě kousek v noci přinesl?

mluvčí 3,

Já mám hodně ještě kousek v noci sebe, protože jsem se vrátil v noci, asi ve dvě ráno ze zájezdu, takže moje noc ještě chvilku pokračuje.

mluvčí 1,

Tak to já myslím, že se nám na prezentaci tvého nového alba bude náramně hodit, protože když muž svléká tmou, to je ta otázka, kterou si Igor klade na tomto albu. A my budeme hledat, dámy i pánové, odpověď dnes na dvojce.

mluvčí 1,

Jak jsem již říkala, mým dnešním hostem je herec a hudebník Igor Orozovič. Pokud se týká divadla, tak po něm vždycky hned sám sáhlo nějaké divadlo národní, národní, moravskoslezské, potom národní v Praze, vy jste měli určitě možnost ho vidět v divadle pod Palmovkou v Ungeltu, možná jeho kabaret, televizní diváci v seriálu polda. A my se scházíme proto, co už jsem avizovala, protože vydává své první autorské album, což je dokonce napsáno na tom albu, to prostě, aby to zůstalo, až bude.

mluvčí 4,

Třeba desáté, na to není.

mluvčí 1,

Ne, tady jsem viděla v Radiocafé u nás to prodáváme plakát a tam je první autorské album, to, abychom jako opravdu nepřehlédli, že už je to tady.

mluvčí 4,

Ahoj. Igore, dobré ráno. Dobré dopoledne. Já myslím, že to je hlavně kvůli tomu, aby to nevypadalo, že to je nějaká audio hra, rozhlasová, divadelní, jako že potřebuju jakoby vlastně dát signál těm lidem, že to je hudba.

mluvčí 1,

Ale to je dobrý, protože pravda, že u tebe by si člověk mohl myslet, že to je audiokniha, herecký výstup, výkon, a to je čistokrevná hudební záležitost.

mluvčí 4,

Já doufám, no, tak samozřejmě, samozřejmě v tom mém projevu tam to divadlo pořád nějak obsažený je, ale právě se snažím tuhle tu dráhu si užívat na poli jenom tý hudby.

mluvčí 1,

Tak ty jsi tu hudební dráhu přece jenom v životě užíváš, nicméně ty si kvůli tomu, to se ptám, to už je otázka, jestli si kvůli tomu albu založil kapelu.

mluvčí 4,

Ne, ne, ne, ne, vůbec, já jsem založil kapelu nebo vzniklo to prostě, že jsem chtěl zpívat písničky, protože jsem vždycky chtěl psát a píšu a pro kabaret calambur, že jo. To už děláme 15 let, tam se autorsky, tam řádíme hodně, ale tam je to zaměření spíš jako humorný, odlehčený, má to nějakou svoji poetiku, kterou jsme si vybudovali a ze který už vlastně ani nevybočujeme, naopak jí spíš prohlubujeme, pěstujeme. Takže jsem si řekl, že už bych si mohl zkusit taky, že už jsem velkej kluk a že bych si mohl zkusit ještě nějaký jiný barvičky i v tý hudbě, i v projevu, i v tom psaní textů, takže mně jde spíš o ten živý projev, o to živý hraní, takže hlavně chodte na ty koncerty, na to živý hraní a ten záznam tý hudby elektronicky, ten je prostě spíš taková nutnost k tomu pro mě, aby ta písnička mohla žít dál, aby jí mohli lidi poslouchat, i když zrovna nejsou o tom koncertě.

mluvčí 1,

No, nutnost si, se jednou vyjádřil, že jestli tě na divadle něco trochu trápí, je jeho vlastně mizivost, že existuje opravdu jenom v tom momentě, tak možná to není jenom nutnost to.

mluvčí 4,

Cédéčko v tomhle tom smyslu, jo, ta archivace taky je právě, nebo archivace tý písničky, že zůstane někde, to je dobrý, na tom je pravda, že já jsem asi jeden z mála herců, co jako neříká, že jak milujou ten, jako, že to je vlastně pomíjívá záležitost, já to úplně, mě to přijde strašná škoda, že člověk se strašně dře, strašně na tom maká 2,5, měsíce a některý věci se zahrajou párkrát a jde to pryč. A já jsem jako skallára, já nemám moc paměť, takže jako vlastně si to zahraju a pak už si nepamatuju ten krásnej zážitek, že jo. Ne, ne.

mluvčí 1,

Tak zase může být nějaký další, že jo.

mluvčí 4,

Jo, jo, samozřejmě v ten moment je to skvělý, ale fakt to divadlo na rozdíl od hudby se nedá vlastně vůbec nijak zaznamenat jako nebo je to strašně těžký, že i když se to natočí, ta inscenace, tak z toho nejde ta energie, není to prostě už, že vlastně ta jedinečnost toho divadla je fakt v tom, že to je teď a tady, ale bohužel právě se to nedá archivovat. Já jsem takovej Kramář, já si všechno schovávám rád, takže tady v té hudbě je to fakt výhoda, no.

mluvčí 1,

Když jsi mluvil o tom svém kabaretu, to tedy je tak jiný odklon hudební, že si musel založit kapelu, nemohl jste to začít vytvářet s těmi lidmi, co máš? Tam? Ne, potřeboval asi jiné nástroje.

mluvčí 4,

Já myslím, že by mě zabili. Ne, ne, tam fakt, já jsem právě chtěl přesně zkoušet, i my tam máme určitý jako výrazový prostředky i v tý hudbě máme prostě partu muzikantů, se kterou to děláme fakt už dlouhý, dlouhý léta a i to složení nástrojů tam je prostě příčná flétna, housle, je to, je to fakt takový divadelnější, normální, jenom klavír vždycky a já vlastně v momentě, kdy jsem si pořídil profesionální klávesy, na kterých se dá dělat i různý ty zvuky pa zvuky, elektronický syntáky a všechno, co moc neumím, ale člověk u to otevře nějaký jako možnosti, tak jsem si začal prostě zkoušet ještě tu jinou cestu, a to by nešlo na to. A hlavně v tom kabaretu, tam je to svázaný tím, že to je pořád divadelní útvar, i když lidi přijdou jako na představení a hraje tam nějakou písničku, tak ta písnička musí vlastně nějakým způsobem sedít do toho představení a nemůžete zahrát prostě pětiminutovou předeheru nebo udělat si tam sólička na nástroje, nebo že vlastně pořád musíte přemýšlet v tom, aby ta tektonika toho představení nebyla narušená, a to v tý muzice si může člověk hrát s tou tektonikou jenom v té muzice, o to mě právě baví.

mluvčí 1,

Já myslím, že je nejlepší, jestli to poslechnout přímo živě, prostě živě si zahrát, teď jde o to, jestli nám bude žrát něco z toho alba, anebo něco z toho kabaretu, co si vybral.

mluvčí 4,

Jo? Nebudeme hrát z alba dneska a zahrajeme vám právě tu titulní píseň, když chlap svléká tmou, podle které se to celé jmenuje, protože ta písnička vlastně vznikla hned na začátku celého toho našeho projektu, podle které podle ní se vlastně celý ten projekt jako jmenuje celou dobu.

mluvčí 1,

Igor mluvil v množném čísle. Zahrajeme. Neměl na mysli mě, ale tady svého kolegu. Dobrý den, tak tam ještě.

mluvčí 5,

Představte vy dobrý den.

mluvčí 6,

Já jsem František, já tady budu dneska doprovázet Igor na buben.

mluvčí 7,

To je krásný, já myslím, že víc.Víc vidět nepotřebuje.

mluvčí 4,

Ale pozor, no, potřebujete, protože to je skromný chlapec. Povědej ve fialovém sáčku, ale to je významná kulturní osobnost české hudební scény. No, právě, ano, ano, šoumen, já říkám teďko s oblibou, že vlastně od té doby, co hraje s náma v kapele, takže potřebuju donutit ještě osvětlovače, aby vymysleli nějakou Štych na tmou, aby na něj zhasínali při těch show, protože je zábavnější než já vždycky.Takže na něj budeme, takže na něj budeme zhasínat, ale on se stejně, hlavně, tam jde samozřejmě o ten projev hudební a ten má skal, protože on je to skvělý klávesák, skvěle umí koulet očima, což nevidíte.

mluvčí 8,

Ale.

mluvčí 4,

Chceš k tomu něco říct?

mluvčí 1,

Já vám klidně dám, Františku, mikrofon a můžete nás zbavit až do dvanácté hodiny.

mluvčí 7,

Na dvojce.

mluvčí 6,

No, dobře, tak jo, tak já to vlastně klidně budu, dělám takhle.

mluvčí 7,

Igor vás pak zabije rád a něco na to možná stojí.Pánové, myslím, že začínáme i nahlížet vlastně jako do.

mluvčí 1,

Atmosféry vlastně té kapely, je to tak, která se jmenuje Igor Orozovič, vid?

mluvčí 4,

A and a and comp Company, jo? Já myslela. František a František a František. Ne, ne, toho právě z mizíku černým, černým fixem ho.

mluvčí 3,

Vždycky jako vygumujeme.

mluvčí 4,

Ne, ale je to pravda, že nahlížíte, jak to je, protože vlastně, když se jmenuje takový mini, první koncertíček, který byl takovej úplně mimo off program ještě, tak já jsem tehdy jako František jsem ho neznal, vlastně to byla taková naše jenom, že jsme si šli zahrát pár písniček a já jsem říkal, já jsem takovej jako před těma lidma, nepotřebuju, jako moc jsem takovej stydlivej, někdy nejsem úplně jakoš, no, jako ten moderátor toho koncertu, já bych radši jenom hrál ty písničky, ale klidně něco občas řekni. No, a skončilo to samozřejmě tak, že celou dobu František tam byl vtipnej. A já jsem mu pak říkal právě jako bylo trošku hodně, ne? A vždyť mi to dovolil, no, takže od té doby já si musím dávat strašnej pozor, co si Františkovi dovolí, takže dneska má dovoleno jenom bohužel bubnovat, ale když přijdete na koncert, tak si ho užijete mnohem víc.

mluvčí 7,

Musím říct, že igoreek.

mluvčí 1,

K pianu běž. Určitě se tam přesunu, já jenom vyplním ty tři kroky, než tam dojdeš, že rozhodně se nebojím, že by Igor Orozovič byl nějak introvertní a málo mluvný host. Jsou to krásné historky a těším se, že teď nám zazpívá za doprovodu Františka živě v radiocafe. Vinohradská 12 ze svého nového alba. Když chlap svléká tmou a bude zpívat.

mluvčí 3,

Když chlap svléká. My to vlastně.

mluvčí 4,

V této úpravě to zahrajeme teď právě poprvé, protože normálně to hrajeme samozřejmě s plnou kapelou a já vůbec nehraju na tu piano, ten František, co teď hraje na ty bicí? Je to složitý. Tak uvidíme. Soustředěným gestem, když chlap svléká a ona nechce, on sám oblečen v primitivní touze, když chlap svléká, mu chce rychle musí louze. A pak se v lampě schová. Tajemství jde spát.

mluvčí 1,

Uměl. Velká paráda, velká pada, Igor Orozovič, František na bicí, vaše tady malé bicí, ale důležité bicí. Velký úspěch v radiocafy. Vinohradská, Vinohradská 12. Co ty jsi vlastně za žánr? Igore?

mluvčí 4,

Tak pokládal jsem hrníček, žánr, pokládal jsem hrníček.

mluvčí 2,

Pojďme hudební kritika, už se to píše.

mluvčí 4,

Ano, ano, no, je to, doufám, úplně nový hudební žánr. Ne. To je, to není moje hudba, támhle to, co hrál. Ne, tady tu otázku dostáváme často, lidi se ale je vlastně úplně nedokážou odpovědět a vždycky říkám, ať to spíš pojmenujou ti posluchači, protože je hrozně nebezpečný nebo úplně to moc nebaví takhle se sám sebe škatulkovat a říkat, co vlastně hrajou, protože si pak každý stejně pod tím představí něco úplně jiného. To kdysi jeden člověk, tady si můžu takhle rozpovídat, že jo, to nevadí, to nevadí, tak je krásný, vůbec ne, protože teď jsem si vzpomněl na takovou asociaci úplně jiného, kdy jsem byl na nějakým jednom workshopu, kde člověk učil jako, jak se má vyprávět, třeba vyprávět příběhy a říkal, že třeba ty řekneš, tak si představte moře, jo. A teď každý, jaký si představil moře. Někdo rozbouřený, který se jako roztříští o skaliska, někdo tu klidnou hladinu, někdo tu pláž. Jako že takhle. Podle mě to je podobně s tím žánrem, když člověk řekne, akorát ještě, jak nejsem muzikant, tak vlastně neznám ty přesný jako definice, neznám vývoj té hudby tak dobře, abych mohl říct, že to je, a to, a to jako hodně lidí samozřejmě říká, že to je šanson, ale taky bych se tomu jako, protože právě pod slovem šanson si zase každý vybaví nějaký Hegerovou a takhle, což samozřejmě já jsem na ní vyrostl Hapku Horáčka, to je můj vzor, ale zároveň se snažím dělat jako svoji hudbu, svoji jako novou hudbu, takže myslím, že každá písnička má svůj vlastní žánr na tom cédéčku.

mluvčí 1,

Já jsem pouze chtěla dodat otázku, jestli tak nutné, aby hlavně věci byly nějak e škatulce a měli žánr, to je možná jenom věc nějaká pro hudebního kritika, když chce o tom psát, ale to byste možná fakt jedno ne, ale tak.

mluvčí 4,

Asi taky, kdybych šel na koncert někoho, tak by mě zajímalo, co vlastně hraje, že jo, nebo jezdím na festivaly na colours of Ostrava, tak si taky vždycky koukám, co vlastně ten člověk hraje, ale stejně ty popisky bývají dneska tak, že tam napíšu třeba, že to je fúze 15 žánrů, takže vlastně my jsme taková fúze všeho možného.

mluvčí 1,

Já si myslím, že když se řekne, že tam hraje Igor Orozovič, že to už lidem nějak jako.

mluvčí 7,

Začne být jasné.

mluvčí 1,

Povídáme si s ním dnes na dvojce a ještě budeme až do dvanácté hodiny. Tak a my jsme opět zpátky živě v Radiocafé, Vinohradská 12. Igore, děláš spoustu krásných písní? Dívali jsme se tu spolu, ale já se tady pro naše posluchače, myslím, s radostí zastavím u písně Madame the žáží, pokud vám žáží připomíná třeba Jan Žižkovou.

mluvčí 7,

Tak je to úplně dobře, vid?

mluvčí 4,

Igore, je to správně, je to správně. No. Písnička vlastně vznikla vlastně tady pro Český rozhlas de facto, protože když měla paní Janžurová jedno významné jubileum, já mám zakázáno říkat, jaké, kolik jí bylo.

mluvčí 9,

Ale.

mluvčí 4,

Tak jsem byl požádán na bytí, udělal nějaký překvapení, jsem do tobogánu, a tak jsem napsal tady tu písničku Madame de Janur, a to jsme jí tam zahráli jako překvápko a od té doby jira mi na koncertech a taková zábavná sama ta písnička o sobě vznikla s takovou tou lehkostí, když člověk píše něco pro nějakou příležitost, pro něco jiného, tak je to jako nezatěžkaný nějakým takovým jako musem, takže vlně podle mě taková lehkost a máme ji hrozně rádi. No, a ještě bych tady teda veřejně, veřejně se přiznal, že to oslovení madam t je Jan Jour, jo, abych nebyl napadnutej tady za krádež, tak my jsme, my jsme kdysi dělali do představení, právě pro paní Ivu jsme dělali hudbu do představení s Ivanem Acherem a on vždycky psal do esemesek, protože má takovou květnatou mluvu, to je velmi, velmi významný hudební skladatel, divadelní hlavně, ale i filmovej a krásnou operu Štern hoch napsal tak strašně osvícený člověk a mluví takovou květnatou mluvu a v esemeskách vždycky právě psal jako tak uvidíme, co madam Janžur prostě na to, nebo jestli přijde ma Adam Janžurra a pošli to Mada Janžur, jako že to používal vlastně on to oslovení a já jsem ho jako vlastně takhle zvedl ze země potom a po, použil jsem ho jako hlavní motiv té písničky.

mluvčí 1,

Taky se asi hezky píše, když člověk má někoho rád a ty s Ivou Janžurovou hraješ nejenom audienci, ještě máte, myslím, potom jiné představení spolu, které to.

mluvčí 4,

Je, hrajeme božskou sara, ano? S v divadle to může říkat, můžeš říkat v divadle, ano, můžeš, má něco hodně, jo, jo, tak pozor, zase tohle zase, když se dá.

mluvčí 10,

Řekne.

mluvčí 7,

Jenom, prosím tě, ne politika pro znásilované, ale úplněhé.

mluvčí 4,

Značky, takže vůbec nemůžu mluvit vlastně. Takže hrajeme představení božská Sarah, což je prvá dobrý představení a paní tam

hraje vlastně Sarah bernartovou.

mluvčí 3,

A já ji hraju takovýho jejího komorníka, pomocníka, takže jenom ve dvou vlastně tady tu záležitost hrajeme. To pěkná věc.

mluvčí 1,

No, a protože na to mám právě, ano, kde, kde, řekl si.

mluvčí 4,

Kde Divadlo Kalich?

mluvčí 7,

Jo? Děkuju správně, my, tady byl nápověd a ještě, že tu máme naše stálé publikum, to jsme nedořekli, to říct můžeš, já jsem na to měla právě otázku, proto jsem se ptala, ale protože na ní očekávám možná i trochu delší odpověď, tak jí položíme až za chvíličku, ale Igor nám teď bude hrát a zpívat, ovšem ne živě. My si to pustíme sanitkou Langerovou za chvíličku na dvojce.

mluvčí 1,

Na dvojce s hercem a hudebníkem Igorem orozovičem dnes o jeho prvním sólovém albu když chlap svléká tmu, písničku jsme slyšeli, ale malinký jsme si udělali odskok k divadlu, proč taky ne? Je to tvoje obrovská náplň a k Ivě Janžurové, neb na tom albu je to propojení jak víno, bych řekla. Ta otázka, kterou jsem měla. To jenom řekni, když člověk jde hrát s takovou osobností velikou a básní partnerit, nebo jak dlouho ses zbavoval? Měl jsi jako trému, respekt, ostych? Byl tam nějaký.

mluvčí 7,

Ten pocit? Nebo si prostě oraženě přišel Ivo šupanem spolu hrát?

mluvčí 4,

Prosím, někdo něco publikoval? No, tam to vlastně vzniklo, my jsme spolu, první věc, se kterou jsme spolu zkoušeli, byla v Národním divadle inscenace les, ve kterém já jsem hrál vlastně takovýho vypočítavýho mladíčka, kterej právě chce sbalit tady tu paní gurmišskou, majitelku panství a úplně bezostyšně prostě po ní jede a sbalí jí opravdu, takže já jsem rovnou balil janžurku a tím pádem jsme si hned vytvořili nějaký vztah, ale já si myslím, že jakoby ten náš vztah jako je fakt silnej i díky tomu, že jsme se poznali tak dobře hned díky tomu, že já vlastně jsem právě k ní tady ten nějaký velkej ostych neměl, protože to už se právě. Už tehdy se lidi ptali, jaký to je a takhle a já mám pocit, že prostě ta osobnost na mě buď osloví osobnost a mám ji rád a umím si s ní jako povídat, anebo ne. A i když je to sebe, sebe úžasnější, člověk slavnější a nebaví mě, tak já prostě odejdu nebo vlastně splním nějakou formalitu, anebo ne? Anebo když je to právě kdokoliv, kdo je velká osobnost, což ona právě je, i kdyby nebyla slavná, tak je to pořád obrovská osobnost, tak jestli to s ní jako zábavný trávit čas a právě jsem říkal i tehdy, že třeba, když jsem byl angažmá v **Národním divadle Moravskoslezském v Ostravě**, tak tam třeba je paní Forejtová nebo paní conová, což jsou úplně úžasný herečky takovýhleho formátu, vlastně úplně úžasný osobnosti, který mám taky hrozně rád a mě to přijde, že prostě. A ty to znáš taky, že jo, že vlastně já si myslím, že každej umělec nebo každej ocení, když ho bere i publikum, i kolegové jako normálního člověka, protože jinak je tam hroznej nános nějaký morálky, nějakýho jako právě pozlátka nebo nějakýho ostychu. A to mi přijde hrozně, hrozně nezábavný v tom životě jako uměleckým, takže myslím, že tam je právě ta příjemná naše přirozenost v tom vztahu.

mluvčí 7,

Takže právě to způsobilo vlastně ten hezkej vztah, že tam.

mluvčí 4,

Nebyloval úplně normálně k normálnímu člověku a musela si obhájit, že to je fakt dobrej člověk.

mluvčí 7,

Klikuta i vás.

mluvčí 11,

Štěstí teda prošlí to.

mluvčí 7,

Co vám zahrajete. Kluci.

mluvčí 3,

Františku, ještě.

mluvčí 7,

Ještě jednou živě bych dala, tak jenom, co to bude? Já už se ptám. S předstihem ještě nekončí vstup.

mluvčí 2,

Ale vím, že toí velkou stopku, takže.

mluvčí 4,

Nevím, cos vybral, zahraju takhle, já zahraju to, co vůbec umím zahrát, na to je docela jednoduchý ten výběr, zahraju písničku, kterou mám strašně moc rád nebo hrozně moc, já nevím, co se nesmí říkat strašně, ale hodně rád, písnička, která se jmenuje.

mluvčí 3,

Hvězdy a vlastně i proto nejenom, že ta tma, ale i ty hvězdy, takhle, když se podíváte pak na to cédéčko, které se samozřejmě koupíte, tak je tam skvělý nápad pana grafika, že vlastně jsou tam takhle dířečky v tý černý barvě, takže vlastně prosvítá to stříbrný cédéčko, ale lesknou se tam ty hvězdy a tohle je písnička, kterou jsem napsal.

mluvčí 4,

Kdysi, nebo ten nápad mi přišel, když jsem byl v Gruzii na výletě.

mluvčí 3,

A usínal jsem opravdu jako pod hvězdama, což máme špatně rádi, a tak jsem si Broukal tu písničku nebo tady ten nápěv, jestli se vůbec lidi někdy ještě dívají na hvězdy, protože mám takovou, můžu tady se tak filozofovat ještě dopoledne, jo? Ne, že mám takovou teorii.

mluvčí 4,

Že si myslím, že jeden z důvodů.

mluvčí 3,

Proč lidstvo jako v takovém průšvihy, v jakým je, myslím, v tom smyslu, že, že vlastně ztratilo opravdu to nebe, že.

mluvčí 4,

Se nedíváme na vesmír a teď nemyslím jako na Boha nebo.

mluvčí 3,

Na nějaký takovýhle jako duchovno.

mluvčí 4,

Vyloženě, ale jenom na tu fascinaci.

mluvčí 3,

Něčím, co nás jako přesahuje, protože vlastně jsme tady udělali tak, abychom tomu všemu rozuměli v tom městě, ale když si to uvědomíme, tak dřív se lidi každé večer, nebo to znáte, já rád cestuju do přírody, takže tam ka každý večer znovu a znovu si s tou partou lidí prostě člověk začne povídat o tom, jako prostě o tom vesmíru nebo co tam je a proč tady jako, no, prostě tady ty otázky bití a jsoucna prostě filozofie nekonečná samozřejmě, ale vzbuzuje to v člověku pak nějakou pokoru jako a my jsme si tady vybudovali takový prostředí, který nám tu pokoru jako vlastně už nemáme proč mít, protože máme pocit, že jsme si to tak ovládli tady. No, takže proto mám tu písničku, díváte se někdy? Hvězdy? Jsem se rozkecal.

mluvčí 12,

Igore, řeklaš to nádherně, pod' nám.

mluvčí 7,

To zahrát. A já si dovolím svého workshopu.

mluvčí 1,

Vyprávění jenom říci, pokud chcete samozřejmě, tak si třeba pojdme zavřít oči, představit si každý svojí hvězdnou oblohu. K tomu, až Igor Orozovič bude hrát a Františkovi do toho nebudete bubnovat.

mluvčí 3,

To se nehodí.

mluvčí 7,

Ale říct, tak to aspoň řekněte, ať to.

mluvčí 6,

No, já jsem to říkal, že se to nehodí.

mluvčí 7,

A oni to.

mluvčí 1,

Neslyšeli venku v éteru.

mluvčí 6,

To je příliš hezká písnička. Na Frantu to může hrát jenom Igor.

mluvčí 1,

Tak dobře, tak mi už si představím hvězdné nebe. A Igor Orozovič dnes v kavárně.

mluvčí 1,

Herec a hudební výbor orozovi či naším hostem blízky setkání. To je fakt moc hezký, Igore, Moc hezký. Není těžký takhle písknout, takhle čistě, to je docela těžký, ne čistě písknout.

mluvčí 4,

Čistě písknout, to mi nějak.

mluvčí 3,

Naštěstí jde, ale většinou je to horší, protože dneska jsme tak ráno tady jenom dvě písničky, ale po koncertě většinou mám už sucho v puse a najednou to je horší, takže tam to písáníčko je, ale jako zase to je taková písnička, kde jde o prožitek, takže i když to zaskřípe nějak, tak mně to jako v tomhle tom případě nevadí.

mluvčí 1,

Mně se líbí. Pomaličku odkrýváme, co vlastně je to tvoje album. To první sólové album Igora orozoviče, jak jsme o tom na začátku mluvili? Já myslím, že už si to teď nikdo nesplete s audioknihou.

mluvčí 7,

Že je to úplně už.

mluvčí 1,

Jasně, jakým směrem jdeme, ale mimochodem k pozvání na koncert se dostaneme závěrem, aby to nikomu neuniklo. Ale říkám si, ty si přeje jenom pod suprafonem nevydali jenom tohle, ale i právě audioknihu. Ovšem čerti nejsou.

mluvčí 7,

Pana siráka napsal nejnovější, ale ty tam právě nečteš, ty tam zas taky zpíváš.

mluvčí 13,

V zas taky zpívám, no.

mluvčí 7,

Na čem? Ty si teda někdy nějakou audioknihu jako.

mluvčí 3,

Herec načetl, načetl a mám to strašně rád, já jsem hodně, pardon, hodně rád.

mluvčí 9,

A.

mluvčí 3,

Ne, vyrostl jsem na rozhlasových hrách a na audioknihách, pořád v tom jedu, miluju to a hrozně rád to, ty jo, hodně rád ještě k tomuto dovolene, do toho ne, já jezdí, dělám legraci, ale, ale že ráda.

mluvčí 7,

Politika by byla vážnější.

mluvčí 3,

Tohle nám nevadí. Přičítám se jako, ale nevím, jestli se jako pořád hledám ty zkušenosti, ještě se potřebuju dost učit, abych se v tom nějak zlepšil, ale načítal jsem pár audioknih, třeba krásnou audioknihu, muž, který spadl na zemi, to je nádherný příběh, podle kterýho, podle kterýho vlastně pak David Bowie hrál ve filmu muž, který spadl na zemi.

mluvčí 7,

A ty hraje ještě.

mluvčí 3,

Muzikál Lazaru, muzikálu Lazarus, který napsal David Bowie, vlastně to hraje v Divadle Komedie, který vlastně, když už umíral David Bowie, byl nemocný a je to taková strašně silná záležitost o naději i trošku o umírání, ale je to skvělá záležitost, strašně silná věc a vlastně já tady tu knížku miluju, takže třeba tu jsem načítalčítal jako audioknihu a je to hrozně krásný příběh o tom právě zase, že jak to dokáže lidstvo podělat a přitom už je to ze sedmdesátých let, ten román, takže to je síla. No, ale my jsme mluvili o nějaký jiný, au.

mluvčí 7,

S Verunkou ke kubařům, protože já k tomu směřovala.

mluvčí 1,

Protože vy s Verunkou a já vás viděla s Markem Němcem hraje nádherné představení v Ungeltu, bráchaácha, že jo, je jednotném čísle, ještě ho máme možnost vidět a budete hrát i na letní scéně.

mluvčí 4,

Jo, budeme hrát na letní scéně Ungeltu.

mluvčí 3,

Je to naše fakt taková srdcovka, teď je to skvělá, skvělá, jak říkáme, šťavnatá činohra, opravdu, ale ne, fakt to máme hrozně rádi. Tak s ním ještě právě, zrovna jsem ještě tady přijel ze zájezdu, takže to jste hráli včera, zrovna včera jsme to hráli ve Slavkově a zítra to hrajeme ve Znojmě, takže já jsem tady, ale výlet do Prahy mezitím, protože ještě hrajeme dneska v národním audienci u královny, právě s paní Janžurovou je to všechno tak hezky propojený.

mluvčí 1,

A teď sleduj ten oslí most, ale jenom je odpověz, pak budeme hrát a pak k tomu bude. A třeba Verunku kubařovou, Ivu Janžurovou nebo Marka Němce, pozveš si dole fabriky.

mluvčí 3,

No, zrovna Marek Němec.

mluvčí 4,

Ten nemůže tomu, už jsem mu to včera říkal.

mluvčí 3,

Že by mi to moderoval, že jo, třeba rovnou. A Verunka, Verunka už se mnou.

mluvčí 4,

Písničku, co jste slyšeli předtím, co zpívala.

mluvčí 3,

Aneta Langerová v tom singlu a na albu, tak venka už jí se mnou zpívala dokonce jednou v rádiu a jednou na koncertě v jaz docku se mnou zpívá duet veru, ona skvěle zpívá. Ve.

mluvčí 1,

Ano, je to tak, my víme. A není jediná, kdo na albu zpívá.

mluvčí 3,

Zpívá, zpívá, tu písničku pro pana Svěráka, pro tu audioknihu jsme nazpívali právě dvě. No, chceš to říct? Ty?

mluvčí 7,

Ne, nechci to říct. Já jsme to už jsme řekli, já jsem chtěla říct, že není jedinou dámou, která ti na albu zpívá.

mluvčí 1,

Že tam je ještě Bára Poláková, že tam je Kateřina, Marie Tichá, chci říct, že se obklopuješ hezkými a talentovanými ženami, to jsem chtěla říct.

mluvčí 3,

To základ.

mluvčí 7,

Ale kde je? Uvidíme, uslyšíme hlavně Igora Františka a všechny, to si řekneme za chvíli na dvojce.

mluvčí 1,

Duben je pro Igora Orozoviče, herce a hudebníka a mého dnešního hosta. Důležitý měsíc, protože ty rád hraješ před lidmi a tobě se to splní a ty jsi předávali ten koncert hned, vid?

mluvčí 3,

Ano, naštěstí, naštěstí ano. Máme dva velké koncerty, na kterých právě pokřtíme spolu s tvůrci toho alba, spolu s diváky

samozřejmě to album, ale první koncert 26. dubna. V La fabrice už je vyprodaný, tak jsme přidali druhý termín 27. dubna, což je den po a abych to tam mohli zůstat připravený všechno, pěkně ty nástroje a takže 27. dubna. Ještě mají lidé šanci si koupit lístky a přijít, protože samozřejmě ten koncert bude jedinečný v tom, za prvé tou atmosférou už jenom toho křtění a kapela tam bude samozřejmě naše, nejenom Franta tady, jak ho vidíte, ale bude tam i zbytek naší kapely, David Landštof na bicí a ml. Mela na basu, že jo, Markus mrák na kytaru a teda Franta na klávesy a ještě bude Markéta Foukalová ještě s jednou vokalistkou nám tam budou dělat vokály, takže to bude takový krásně hudebně nafouka, tam právě dělá vokály i na albu, skvěle, skvěle, strašně to zvedají, takže to se strašně těším a bude tam, samozřejmě, budeme mít hosty, takže samozřejmě tam za prvé je hrozně těžký dát stejný lidi dva dny za sebou dohromady, takže mám radost, že to vlastně pokaždý bude jiný, že to nebude dvakrát zopakovaný stejný koncert, třeba na prvním bude Bára Poláková, na druhém tam bude třeba zrovna Janžurka, přijde dvacátého sedmého nás podpořit, takže když si koupíte lístek na dvacátého sedmého, tak možná budete sedět vedle, vedle Adamový zrovna třeba. A ještě Kateřina, Marie Tichá. Nejspíš bude na jednom z těch křtů, na obou křtech bude producent alba Filip Jelínek, což je skvělý muzikant, který pracuje s Danem Bártou. Ilustra atmosféra je AR skvělý trombonista, takže bude mít dvě úchvatná sóla na trombon, což je, což je strašně zábavná věc a tak, no a bude to samozřejmě spousta dalších lidí, kteří se na tom podíleli a hrozně se těšíme.

mluvčí 1,

Nám, Igore, vlastně k té prezentaci tady živé album v ruce, koncert před tebou chybí poslední věc, hudebník musí mít klip a ty máš.

mluvčí 4,

Stihli jsme to, je to vždycky souboj s časem, ale stihli jsme to, natočili jsme videoklip holubí muž.

mluvčí 3,

Což je vlastně písnička, kterou sice se to jmenuje kriša flekat mu podle písni, když zaslekatmu. Ale tu písničku holubí muž jsem napsal vlastně úplně na konci, někdy v prosinci přímo pro to album a vlastně celý to album otvírá. Jsou tam i odražená témata, která se potom v tom albu zase tam vracejí. Je to i nějaká tam taková moje představa taková, překrývá se to trochu se mnou, s nějakým mým pohledem na svět a je to taková, taková bytost, která by nás tím albem mohla provést vlastně potom, když zase, jo, když si koupíte to cédéčko, tak my jsme vlastně nafotili s Lucií Levou nádherné fotografie, kde nám spolek holubi v nouzi, který se stará o zraněné holuby v Praze, což je vlastně i proto ten holubí muž trochu, protože mně je líto vlastně, že tyhle zvířata jediný, poslední, co tady ve městě máme, ještě pořád i na ty jsou lidi schopný nadávat prostě. Přitom žádné nemoci nešíří. To je Urban story, prosím vás, jo. Je to prý úplná blbost. Takže jsou to prostě normální zvířata, jsou to normální zvířata, který nemají důvod jako přenášet nemoci, takže my jsme nafotili nádherný fotky, kde máme dva živý holubi a je to, byla to s nima strašná legba.

mluvčí 1,

Až na hlavě, toho Holuba.

mluvčí 3,

Mám na hlavě, tam byla výhoda.

mluvčí 7,

Já jsem jednu fotila totiž se slepicí na hlavě, to je těžký.

mluvčí 4,

No, to je horšívaj, protože vajíčko na hlavě.

mluvčí 7,

Ne, ne, ještě nesnesla, tak snesla mě.

mluvčí 4,

V tom videoklipu, když si ho pustíte, tak tam nejsou živí holubi, tam jsem si nechal vyrobit úplně úžasnou holubí hlavu.

mluvčí 3,

Takže to je taková surrealistická záležitost trošičku, ale tady ty dva holuby byli poslušný díky tomu, jak byli zachráněný, tak jeden měl zlomený Křídýlko, teda už uzdravený, ale nemohl létat a ten druhý je slepý, ten, co mi zrovna sedí na hlavě, takže tím pádem, jak je slepej, tak se strašně rád dřív v těch vlastech a bojí se jako, že, takže vlastně zůstává na hlavě a byl takovej hoňoučkej, no. Takže tam máme hloubky málo. Vy máte na balkoně.

mluvčí 11,

No, ale.

mluvčí 3,

Já to slyším, ale to jsem se zrovna tohle s někým pohádal lehce, protože přesně to, vy jste to takhle neřekla, jo, to není na vás, já taky právě mám na parapetu a krím je, i když teda by se, ale téma zdravěj semínkama, ale že tohle jsem to s někým řešil, že ten holubí muž, že tohleto a že holubi jsou vlastně fajn zvířata, protože to jsou fakt ptáci. Lítají. 150 km v hodině, umí létat prostě a já k tomu mám spoustu historie, jako spoustu informací, ale to právě někdo řeknu a já mám takovýto a tam se mi, tam mi vlezli holubi.

mluvčí 4,

Tam se mi usídlili holubi, jako, že jo.

mluvčí 3,

Tam pejortivní, že vlastně my to máme, že fakt tohle je naše a tady nám vlezlo nějaký zvíře, tady mi překáží tohle, tady mi, tohle, mě to úplně, tady ten lidský náš, jako jsme se fakt dostali někam, co se mi úplně nelíbí. No, a já jsem takový jako milovník zvířat.

mluvčí 1,

Igore, myslím, že my jsme za tu hodinu měli možnost do tebe nahlédnout, poznat. Děkujeme za to, co jsme nestihli, bychom mohli najít v divadle nebo na albu. Děkuju moc i vám, Františku, kluci, držím vám moc ve všem palce. A myslím si, že nejenom, že holubi jsou fajn zvířata, ale že Igor Orozovič je fakt fajn chlap. Mějte se hezky.

« zpět na začátek